

Cílem práce je podat analýzu jednotlivých institutů insolvenčního zákona se zaměřením na osobu věřitele a jeho procesní postup v insolvenčním řízení, doplněnou o metodu komparace, judikaturu soudů, názory uvedené v odborných člancích, poznatky z praktického života věřitelů a kritické zhodnocení problematických otázek platné právní úpravy. Výsledkem práce by měla být ucelená metodika provádějící věřitele průběhem insolvenčního řízení, a to od jeho zahájení až do okamžiku, kdy je v insolvenčním řízení z procesního hlediska postaveno najisto, že věřitelova pohledávka je zjištěna a věřitel bude uspokojen některým ze způsobů řešení úpadku.

Práce je členěna do 7 kapitol, přičemž každá kapitola odráží významnou právní oblast týkající se věřitelů a jejich pohledávek. Úvodní část práce má spíše teoretické zaměření, a to zejména na předmět insolvenčního řízení, právní úpravu úpadkového práva a její vývoj, zásady, na nichž insolvenční řízení spočívá, vymezení pohledávky ve smyslu závazkového práva a na osobu věřitele. Další kapitola pak pojednává o průběhu insolvenčního řízení, a to od jeho zahájení do okamžiku, kdy insolvenční soud rozhodne, zdali dlužníkův úpadek je či není osvědčen. Mimo jiné je v kapitole též vysvětlen význam pojmu úpadek. Třetí kapitola pojednává o třídění pohledávek podle způsobu jejich uplatnění. Věřitelé, kteří uplatňují své pohledávky vůči dlužníkovi, je mohou uplatnit tak, že je přihlásí přihláškou do insolvenčního řízení, nebo je uplatní jinak, a to přímo vůči insolvenčnímu správci. Věřitel tedy tuto pohledávku nebude přihlašovat do insolvenčního řízení, ale požádá o její proplacení přímo insolvenčního správce. V pořadí další kapitola charakterizuje pohledávky, které se do insolvenčního řízení přihlašují. Dále je v kapitole rozvedeno také právo na uplatnění zajištění s důrazem na zajišťovací převod práva, neboť tento je, z hlediska svých účinků, okamžiku realizace zajištění a propadné zástavy, v hojné míře řešen jak v praxi, tak judikatuře soudů. Rovněž jsem považovala za důležité v kapitole zmínit, jakým způsobem se přihlašuje příslušenství pohledávky, a to úroky z prodlení, náklady nalézacího řízení a náklady exekučního řízení, neboť poslední dva nároky jsou nároky procesními a vznikají, jakmile jsou přiznány pravomocným rozhodnutím soudu. Pátá kapitola je zaměřena na samotný proces přihlašování pohledávek do insolvenčního řízení, a to ve formě přihlášky pohledávky. Poslední dvě kapitoly této práce jsou zaměřeny na přezkoumání přihlášených pohledávek insolvenčním soudem a incidenční spory vyvolané při popírání pohledávek věřiteli a

insolvenčním správcem. Závěrem jsou shrnuty dosažené poznatky spolu s jejich kritickým zhodnocením.